

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۰۴

گل جان صابر

کسب تر سرو زرو بنه دی

په یو وخت کې یو پاچا و. هغه به ډېر وخت له خپلو وزیرانو څخه په پټه د سوالگرو زاړه کالي اغوستل، په کلیو او ښارونو کې گرزېده تر څو واورې چې خلک د ده په برخه کې څه وایي. پاچا یوه ورځ په یوه کلی کې یوه ډېره ښکلې نجلۍ ولیدله. نجلۍ دومره ښکلې وه چې هر چا به چې ولیدله ویل به یې: نه څه خورم او نه څه څښم خو چې یوازې هغې ته مې کتلې.

پاچا خپلې مانۍ ته راغی او خپلو وزیرانو ته یې وویل:

- په هغه پلاني کلي کې یوه ښکلې نجلۍ اوسېږي، ور شۍ او هغې ته ووايست چې پاچا غواړي ستا سره واده وکړي. وزیران هغه کلي ته ورغلل، د نجلۍ کور یې پیدا کړ او دوی هم د هغې ښکلا ته حیران پاتې شول. هغوی د نجلۍ پلار او مور ته وویل چې پاچا ستاسو په لور زړه بایللی او غواړي له هغې سره واده وکړي. د نجلۍ پلار بېوزله بزگر و. د هغه باور نه راتلو چې پاچا دی د ده لور ته دومره ویاړ ور په برخه کړي. کله چې وزیرانو ده ته ډاډ ورکړ چې دا خبره رښتیا ده نو هغه وویل:

- مور د پاچا نوکران یو، څه چې هغه وایي همغسې به کېږي.

بزگر خپلې لور ته ورغی او ور ته وېي ویل:

- لورجانۍ، پاچا خپل وزیران را لېږلي دي چې تا د ځان لپاره وغواړي. هغوی ته څه ځواب ورکړو؟ نجلۍ پوښتنه وکړه:

- د پاچا کوم کسب زده دی؟

- ته څه وایي، لوري، لکه چې عقل د له لاسه ورکړی؟ د پاچا به څه کسب زده وي؟ هغه د دې سیمې واکدار دی، څه یې چې زړه وغواړي همغسې کوي، مور ټول د ده نوکران یو.

- نه، زما د خاوند باید یو کسب زده وي او که نه زه له هغه سره واده نه کوم.

وزیران بېرته راغلل او پاچا ته یې د نجلۍ ځواب و رسولو. پاچا حیران شو خو هېڅ یې نشوه کولی، پرېکړه یې وکړه چې د نجلۍ لپاره کوم کسب زده کړي. هغه د ځان لپاره ډېر آسانه کسب- د غالیو اوبدل، وټاکه.

پاچا چې د غالیو اوبدل زده کړل نو یوه ښکلې غالی یې و اوبدله او هغه یې نجلۍ ته د ډالۍ په ډول ور ولېږله.

د نجلۍ غالی خوښه شوه، له مور او پلار سره یې مخه ښه وکړه او له وزیرانو سره د پاچا مانۍ ته ولاړه.

پاچا اووه ورځې او اووه شپې د واده جشن جوړ کړ، دوی دواړو واده سره وکړ او په خوښۍ او خوشالي یې یو ځای ژوند پیل کړ.

یو، دوه کالونه تېر شول، پاچا بیا هم د سوالگرو کالي اغوستل، په کلیو او ښارونو گرزېده تر څو پوه شي چې خلک د ده په برخه کې څه وایي.

پاچا یو ځل د همداسې گرزېدو په وخت کې د غلو په لاس ورغی. غله چې د پاچا له کسب څخه خبر شول هغه یې و نه واژه او په یوه شتمن سوداگر یې وپلورلو. سوداگر پاچا په یوه تیاره کوټه کې بند کړ، ورۍ یې ورکړې چې له هغو څخه غالی و اوبې. پاچا دومره ښکلې غالی و اوبدله چې جوړه یې هېچرې هم نه وه.

د سوداگر مېرمنې چې دا غالی ولیدله نو خپل مېړه ته یې وویل:

- هغه دې یوه لویه غالی و اوبې. ته به غالی پاچا ته ډالۍ کړې، پاچا تا تش لاس نه رالېږي.

سوداگر تیاره کوټې ته ورغی او اوبدونکي ته یې وویل:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

- زه غوارم چې پاچا ته ډالی ورکړم. ته یوه غالی و اوبه خو گوره، غالی باید دومره ښکلې وي چې جوړه یې په ټوله نړۍ کې پیدا نه شي. دا غالی د پاچا سالون ته و اوبه خو داسې چې له سالون څخه یو وینسته لویه او کوچنۍ نه وي. که چېرې زما شرطونه په ځای نه کړي نو خپل سر به و بايلی.

پاچا چې دا واورېدل ډېر خوشاله شو، د خپل سالون اوږدوالی او سور خو ده ته بېله هغې هم ښه مالوم وو. هغه همغسې غالی و اوږدله لکه څرنګه چې سوداګر غوښته. د غالی په یوه کونج کې یې ټکي (چې یوازې ملکې لوستلی شوای) و اوږدل او په هغو کې یې ولیکل چې دی له بدمرغۍ سره مخ شوی او غواړي چې وېي ژغوري.

سوداګر د اوږدونکي له کار څخه خوښ شو او غالی یې د پاچا مانی ته یو ورله. وزیرانو ملکه د راوړي ډالی څخه خبره کړه. ملکې غالی و غوړوله او و یې لیدل چې له سالون څخه یو وینسته لویه او وره نه ده. هغه بېخي حیرانه شوه، ټوله غالی یې وکتله او په یوه کونج کې یې ټکي ولیدل. هغې چې کله ټکي ولوستل نو پوه شوه چې مېړه ته یې څه ور پېښ شوي دي. د ملکې رنگ زیر شو. پاچا پخوا په اونيو، میاشتو او کلونو په خپل ملک کې گرزېده، د ملکې په فکر کې هم دا نه راتلل چې هغه به د داسې بد مرغي سره مخامخ کېږي.

ملکې امر وکړ چې سمدستي هغه څوک چې دا غالی یې اوږدلي پاچايي مانی ته جوړ او روغ راولي. وزیران له سوداګر سره د هغه کور ته ولاړل، تیاره کوتي ته ور ننوتل خو پاچا دومره بدل شوی و چې وزیرانو و نه پېژندلو.

اوږدونکی یې په حمام کې ولمبولو، نوي کالي یې ور واغوستل او پاچايي مانی ته یې را روان کړ. سوداګر هغه ته ور وښوول چې په مانی کې باید څرنګه کړه وکړي، څرنګه ودرېږي او ځان تیب کړي.

پاچا چې کله مانی ته ور ننوت ملکه په منډه ورغله لاسونه یې تړي چاپېر او دواړو یو او بل سره ښکل کړل. پاچا وویل:

- مېرمنې رښتیا ویلي و چې: کسب تر سرو زرو ښه دی.

د ارمنستان د خلکو کیسه
ژباړونکی: گل جان صابر